

۱۴ مرداد ۱۴۰۵
شماره ۲۹۴

۳

پیامبر (ص) توجه زیادی به علم و دانش داشت و همه را نصیحت می کرد تا علم شرط های پیامبر (ص) برای آزاد کردن اسیران جنگی این بوده که به ۱۰ مسلمان سواد یاد بدهند.

پیامبر (ص) خیلی معمولی و ساده می پوشید و موقع رفتن به نظر پروانه این ویژگی بود.

۴

پروانه به ایستگاه آتش نشانی تلفن کرد و این سؤال را از بابا هم پرسید. بابا برایش گفت: «پیامبر (ص) همیشه در میان مردم بود و با آن ها در کارها مشورت می کرد. بیشتر از خودش به مردم اهمیت می داد. به این ویژگی پیامبر (ص) مردم داری می گویند.»

۶

مادر بزرگ هم درباره ی بخشش پیامبر (ص) گفت: «او خیلی راحت دیگران را می بخشید و به دنبال انتقام نبود. یک یهودی همسایه ی پیامبر (ص) بود و هر روز از پشت بام خانه اش بر سر او خاکستر می ریخت. یک روز که مرد یهودی مریض شد، پیامبر (ص) بدون اینکه از او ناراحت باشد، به عیادتش رفت.»

۵

عصر که پروانه به خانه ی بابا بزرگ رفت، این سؤال را از او هم پرسید. به نظر بابا بزرگ وفاداری و امانت داری پیامبر (ص) از همه مهم تر بود. پیامبر (ص) مورد اعتماد همه بود. مردم امانت هایشان را پیش او می گذاشتند و خیالشان راحت بود که او امانت دار خوبی است. برای همین لقب محمد امین را به او داده بودند.

